

Anhang

til

Rigsdagstidenden.

N°. 84.

1851.

Anden Session.

(Fortf. af Lov om Pensionering af Militairstaternes Underclasser og om Invalidforsørgelse.)

§ 26.

Den Enke, der maatte have Afgang til Forsørgelse af Staten baade paa Grund af hendes afdøde Mand's tilbagelagte Tjenestetid og formedelst den Legemsbefædiggelse eller Svaghed, som han ved Udførelsen af sin Tjeneste har paadraget sig, tilstaaes altid den hende i førstnævnte Henseende tilkommende Pension for Livstid, saa at kun den, samme ifølge førstnævnte Hensyn overstigende Deel af Forsørgelsen er undergivet Forandring efter § 25.

§ 27.

Enker efter dem, der have henhørt til Militair-Staternes Underclasser, men senere af Regjeringen ere blevne ansatte i en af Staten lønnet Bestilling, have i Reglen ikke Afgang til Pension eller Forsørgelse efter nærværende Lov. Have deres afdøde Mand imidlertid i disse Stillinger tillige ifølge §§ 8 og 15 oppebaaret Pension eller Invalidforsørgelse, eller vilde de ved Afstediggelsen fra den nævnte Bestilling have havt Afgang til saadan Forsørgelse, blive de herom givne Bestemmelser ogsaa anvendelige paa deres Enker, naar disse iøvrigt fyldestgjøre de for saadan Forsørgelse i Almindelighed fastsatte Betingelser.

§ 28.

Indgaaer Enken nyt Egtteskab, ophører i ethvert Tilfælde hendes Krav paa Pension eller Forsørgelse efter nærværende Lov, og bliver den, som allerede maatte være hende tilstaaet, da at inddrage. Enken efter den, der var pensionsberettiget ifølge tilbagelagt Tjenestetid, kan dog, saafremt ogsaa hendes anden Mand for hende skulde afgaa ved Døden, forvente sig tillagt den tidligere oppebaarne Pension.

Fremdeles ophører den Enken tillagte Pension eller Forsørgelse:

- 1) naar hun uden dertil erhvervet særlig Tilladelse tager Ophold i Udlandet;
- 2) naar hun i 3 Aar ikke har høvet samme, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring, og
- 3) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling,

ligesom Beløbet af Pensionen eller Forsørgelsen, naar samme ikke i et heelt Aar er høvet, ogsaa for Enkernes Vedkommende for det Aar hjemfalder til den Fond, hvorfra samme er tilstaaet.

IV. Understøttelse for Børn.

§ 29.

Børn efter Invalidter og dem, der ere dræbte eller dødeligt saarede under Tjenestens Udførelse, have ved Fædrenes Død Afgang til Understøttelse, især naar Fædrene er blevne vansføre eller have tilsat Livet i Krigen. Saadan Understøttelse kan ikke alene tildeles Børn af Fædre, der høre til Underclasserne, men ogsaa Børn af de i § 18 ommeldte Personer, naar Fædrene ere blevne Invalidter eller saaldne eller dødeligt saarede i Krigen.

§ 30.

For ethvert saadant Barn kan der tilstaaes en Understøttelse af 6 til 20 Rbd. aarlig, naar Moderen endnu lever, og af 12 til 30 Rbd. aarlig, hvis begge Forældre ere afgaaede ved Døden. Understøttelsen til de efterladte Børn maa dog i Forbindelse med den Moderen selv tillagte Pension eller Understøttelse ikke i